

CCOO vincula la lluita per la llengua i els drets nacionals amb la lluita pels drets socials

Des de l'òptica del sindicat, la taula rodona - col·loqui titulada "El sindicat i la llengua catalana", l'objectiu de la qual era retre compte de les actuacions realitzades en matèria lingüística pel sindicat des dels seus inicis i suscitar el debat entorn dels nous reptes de futur a què s'enfronta en aquesta matèria, ha posat de relleu tres fites importants en relació amb la lluita per la llengua catalana, duta a terme al sindicat.

En primer lloc, l'acte posà de manifest que des de la seva fundació, el sindicat ha sabut vincular la lluita per la llengua i els drets nacionals a la lluita pels drets socials, implicant-hi persones de procedències diverses. Per a CCOO l'ús del català és un dret que ens fa ciutadans i ciutadanes, i, per garantir-lo, s'han d'endegar les polítiques de dinamització que calgui.

Segonament, es remarcà que CCOO de Catalunya s'ha posicionat, al llarg dels anys, diverses vegades en matèria lingüística, a través de tres resolucions (el 1994, el 1997 i el 2006) aprovades pel sindicat sobre llengua i condicionades pels distints contextos socials. Pel que fa al context actual es va recordar que no hi ha cap dret que es tingui per a tota la vida, i el lingüístic no n'és cap excepció, i és per això que s'ha de continuar lluitant per mantenir-lo.

Finalment, es destacà el compromís continuat de CCOO amb la llengua catalana i la seva importància cabdal com a dret i com a element de cohesió social. Es va subratllar que un major benestar social afavoreix el lligam emocional amb la societat d'acollida i també l'ús dels símbols d'identitat, entre els quals hi ha la llengua. D'aquí, la necessitat que el sindicat continuï reflexionant, d'una banda, i actuant, de l'altra, en matèria lingüística, així com lluitant, de manera indissociable, tant pels drets nacionals com pels drets lingüístics, que són drets de ciutadania als quals no es pot renunciar. ■

1 de Maig a Tàrrrega

Manifestació marcada pel tancament d'Indox

La manifestació del Primer de Maig, que enguany va tenir lloc a Tàrrrega, aplegà prop de 800 persones en una jornada marcada pel tancament de l'antiga Indox i per altres conflictes que tenen lloc aquests dies al territori de Lleida.

La manifestació, el lema de la qual era "Precarietat és explotació" i reclamava feina i uns salaris dignes i més protecció social, va sortir de la plaça de Riambau i recorregué els principals carrers de Tàrrrega fins a arribar a la plaça Major on el secretari general de CCOO de Lleida, la secretaria general de la UGT i un representant de la Marea Blanca van adreçar unes paraules als manifestants.

Jaume Sellés, va dir que la manifestació del Primer de Maig era la quarta vegada que sortia de Lleida, es va moure quan el conflicte a Impacsa de Balaguer, per reivindicar la línia fèrria de Manresa, pel tancament de Lear, i ara pel d'Indox. Va dir que en el cas d'Indox s'ha estat de sort, perquè en el procés el jut-



ge que li tocava decidir el futur de l'empresa era un jutge que volia mirar la cara de les persones sobre les quals havia de decidir el futur. El secretari general es mostrà convençut que la lluita dels treballadors i

treballadores aconseguiria salvar l'empresa.

Parlà també del consorci sanitari de Lleida que s'ha aturat gràcies a la força de qui s'hi ha oposat: el sindicat, la Marea Blanca...; de la importància de la negociació en el conflicte dels Autobusos de Lleida; i va tenir un record per al professor assassinat per un alumne, Abel Martínez, es preguntà què li està passant a la nostra societat perquè un nen mati el seu professor.

Finalment va reclamar que no es faci cas de la recuperació que ens volen vendre, que només és per als rics, que els treballadors i treballadores, de moment, només tenim feines precàries, salaris baixos i rebaxats i que haurem de lluitar per recuperar tot això i, a més, drets que creïem ja consolidats. ■

28 d'Abril, Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball

La crisi econòmica exposa més els treballadors i treballadores als riscos laborals

La commemoració del 28 d'Abril d'enguany va començar amb la presentació de l'informe de les dades de la sinistralitat laboral a Lleida durant el 2014. Les dades de l'informe conclouen que és més urgent que mai l'enfortiment de la prevenció de riscos i la salut laboral, justament tot el contrari del que s'està fent actualment sota l'empara de la crisi i la desocupació. Durant aquests anys de crisi econòmica i retallades públiques, les condicions de treball han empitjorat i han generat més exposició als riscos laborals, en especial als psicosocials, per la transformació de la forma en què s'organitza el treball, la por a perdre la feina, l'augment de les demandes laborals i la disminució de recompenses.

Després, delegats i delegades de prevenció van presentar un seguit d'experiències de com han defensat la salut al seu centre de treball, les experiències presentades van ser la de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova, "A la feina, sempre amb roba neta!"; la de la UTE Jardineros de Lleida, "Així, no!"; la de l'Hospital de Santa Maria, "Alguns cops, cal una petita empenta...", i la de Manufactures Vall Benaiges, "El reconeixement de les malalties i els danys derivats del treball".

La cloenda va anar a càrrec del secretari general de CCOO de Lleida, Jaume Sellés, que destacà el paper important que han jugat i que encara tenen els sindicats per defensar i tornar a guanyar tot allò que la reforma laboral ha pres als treballadors i les treballadores.

Per acabar, a les portes del sindicat, els delegats i delegades van fet una concentració reivindicativa i es va llegir el manifest preparat per a aquest dia. ■

